

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder».

Nr. 8—9

DESEMBER 1959

9. årg.

FRED PÅ JORDA?

Den som trur at juleevangeliet vil seie fred på jorda i ytre forstand, må tru omatt. Alle hundreår sidan Jesus var her, har vori meir prega av ufred enn av fred. Vi kunne forstå det ifall ufreden samla seg der evangeliet om Jesus enno ikkje har nått fram.

Men slik var det ikkje. Ufreden treivst like godt innanfor og mellom dei såkalla kristne land. Ja, kyrkja var sjølv smitta av ufreden så altfor ofte. I kyrkjesoga har vi slike fenomen som religionskrigar. Elles er vi ikkje borte no for tida heller når det gjeld å skape ufred kristne imellom.

No sa Jesus eit sterkt ord om desse ting. Han tala om at han kom ikkje med fred, men med sverd. Det er heller ikkje vanskeleg å merke at ufreden har noko med Jesus å gjere. Jesusbarnet i krybba er eit bilete på fred, og barne- og ungdomsåra var fredelege nok, men ei to—tre år etterpå Han stod fram med sin bodskap frå Gud, hadde motstanden reist seg mot Han slik at dei avretta Han som ein forbrytar. Det er skrikande motsetnad mellom englesongen julenatta og det ramaskriket som gjekk over landet da Herodes

drap alle dei borna for å utrydde Jesus.

No og er det stridsigny kring Jesus. Slett ikkje mindre enn før ser det ut for. Det kan sjå ut for at vi er midt inne i ein gigantisk styrkeprøve mellom denne verda og Jesus. Eller kanskje vi heller må sjå det slik at det er «Herren som rensar sitt gull».

Når det stormar slik kring Jesus, kjem det sjølvstakt av at alle motmaktene til alle tider gjer sitt yttarste for å slå ned alt det som Han sette inn i verda, og alt det som har med Han å gjere. Men det er ingen fåre for at motmaktene skal seire. «Eg er sterkare enn verda», seier Han. Ingen skal rive mine ut av mi hand. Så brukar Han nett mot-

maktene til å rensa sitt gull. «Han oppdreg oss med trengsel og kors for sitt rike», seier vi i kyrkjebøna.

Men er det da ingen fred å finne? Er julebodskapen berre tomt snakk?

Jau, freden er der. Han ligg berre ikkje på det ytre planet. Det er den freden som vart skapt mellom Gud og menneske. Det er freden som godt kan fylle hjartet sjølv om det stormar aldri så mykje rundt ikring.

«Den freden meg fylgje frå vogga til grav meg hugge i såraste suter».

Men det har vori og vil alltid vere slik at berre den som vågar å stå med Jesus i striden, får smake freden som Han gjev. Utanpåkristendom gjev ingen fred. Det aller meste av ufreden mellom kristne kjem av at kristendomen er ikkje kristendom nok. Det er når Jesus blir Herre over kropp og sjel, at Han får gje eit menneske sin fred.

Så bed vi om fred i landet, om fred i kyrkja og fred i hjartet. Vi bed retteleg for alvor om julefreden denne jula. «Vi synger om den søte fred så helvede skal skjelve ved vår julesang å høre».

Jostein Hallebrekke.

Ragnvald Fossum

døydde no den 27. november, 39 år gamal; han let etter seg kona og fire born. Det var ein «sagnad-daude». Ragnvald var ein sers evnerik kar; han hadde òg ei poetisk åre, så han kunne sette tankane og kjenslene sine om i vakre velklingande vers.

Ved samværet i Megarden bedehus etter gravferda 4. desbr. heldt Ingvald Forfang ein liten minnetale og las da opp eit par av dikta til Ragnvald, — dei har før stått i Torshus-bladet. Vi set her eitt av desse dikta; det er skreve i 1942, i den tida da krigen rasa på det hardaste:

NÅR KLOKKONE RINGER.

Så er det juleaften i dette vonde år som snart no er til ende.
Eg uti tunet står.
Så kvit og still ligg bygda i skymings gode ro,
— det lakkar og det stundar mot julehelga no.

Snart ringer kyrkjeklokkone den store høgtid inn,
med glede, fred og hugnad til mitt såre, tunge sinn.
Så sårt eg kjenner nauda frå ei verd som blør og lid;
men sælt eg kjenner gleda og, no under juletid.

Og minna strøymer på meg frå min barndoms fagre jul med sol og song og glede — og engledans i skjul.
No står eg her med minna, skal liksom vera mann;
men barn det vil eg vera, — Gud, å hjelp meg om du kan!

Hjelp meg å vera god i denne vonde, ville verd,
hjelp meg å finne veg og leid på livsens stride ferd!
Hjelp meg å bera børone som liv og lagnad la så tungt på mine skuldrer ned,
om sårt og armt eg bad.

— — Kling, klang! no lyder klokkone utover dalen vid og ringer atter inn den kjære juletid.
Så tungt og varmt skjelv tonane i malm frå kyrkjetårn;

Uten juleevangeliet —
evig mørke over Norge.

Av Johan Falkberget.

Jule-evangeliet er like skjont og herlig for meg nå som da min far — ertzheideren — leste det attmed bordet julekvelden, og mor med sin herlige sangstemme sang salmen før og etter. Jeg minnes hvor vakker og ung hun satt der.

Hvis den julekvelden kommer, at ingen mer leser jule-evangeliet, da senker det store og evige mørket seg over Norge. Jeg vil ikke unnlate å legge det til!

Guds englar sviv frå himlen ned med bod til manneborn.

Kling, klang! no ringer klokkone ut over dal og grend.
Eg står i tunet, tankefull i hugen bøna brenn:
Å juleklokkor, julekveld, å sæle frelsarmann,
kom til oss du med glede, fred og hugnad rett og sann.

Kom til ei verd som skjelv og lid i hat og ufredsvald,
kom til ei ætt som stønner tungt og sukkar i sitt fall!
Å juleklokkor, julekveld, å sæle frelsarmann,
kom til oss du, — gjev glede, fred og hugnad i vårt land!

Agnostikernes lære er et dårlig livsgrunnlag, og langt farligere enn den rene hedendom, det er «vandrungen i mørket». Men å velge Kristus, den «stenen som bygningsmennene forkastet», vil være et godt og sikkert livsfundament.

Og som den verdensberømte dikter J. W. Goethe sa: «Jo høyere århundrene stiger i utviklingen, desto mer må Bibelen brukes til grunnmur»!

Flomlys ved Orkdal kyrkje.

Desse nye bidrag er kome inn: M. N. kr. 10. Martin Gisvold m/fam. kr. 50. Anonym (R.) kr. 50.

Hjarteleg takk.

Juletreffest

for voksne og barn i Monset forsamlingshus 2. juledag kl. 5.

Gledelig jul

ønsker
Menighetsbladet
alle sine
lesere!

Julens historie i kirkens liv

For vår tanke er det nokså underlig at den kristne kirke i sine første 300 år ikke feiret noen fest for Kristi fødsel. Grunnen er vel den at apostlene og de første kristne ikke kunne la være å minnes påsken og pinsen. For mange av dem hadde selv vært til stede i Jerusalem da Herren ble korsfestet, døde og ble begravet og oppsto av døde, og tusener av dem var blitt døpt på den første pinsedag. Men fødselen i Betlehem kjente de bare fra det som troverdige vitner hadde fortalt dem.

Men etter som det gikk opp for menigheten at Jesu underfulle fødsel var like grunnleggende for kristentroen som hans død og oppstandelse og pinseunderet, ble trangen til å feire hans fødselsfest stadig sterkere. Den slo igjennom omkring år 350, og da ble julefesten satt til 25. desember.

Når denne datum ble valgt, berodde det ikke på noen kristen tradisjon, men fordi den fra urgamle dager var tiden for den største hedenske fest. Det var solvervsdagen.

Når kirken erobret denne dagen, vant den en stor seier over hedenskapet, og Kristi fødsel ble forkynt ved et nytt tydelig symbol: Kristus er det sanne lys, han overvinner syndens og dødens mørke. Han bringer den sanne glede med fred

på jorden og Guds velbehag i mennesker. Men så ble også megen hedensk skikk trukket med i folkets julefest, det ble en kamp mellom kristendom og hedenskap i juletiden. Og ennu idag må de kristne arbeide for å kristne julen.

Da kristendommen kom til Norge, møtte den også her den gamle solvervsfest, og i de vintermørke landene ble den feiret enda voldsommere og råere enn i Syden. Her kaltes festen med et underlig gammelt navn, som den har beholdt i Skandianvia til denne dag. Den kaltes «Jol».

Ingen steds er julen en så stor folkefest som i de lutherske land. Det kommer vel av at vi har avskaffet mange katolske kirkefester og derfor kan konsentrere oss mer om den ene. Det skyldes kanskje også at vi bor så langt mot nord og har så lang og mørk vinter, derfor gledes vi mer enn andre ved lyset fra det høye.

Til sist har vi vårt eget symbol i juletreet.

Juletreet ble alminnelig i Tyskland omkring 1770, og ble utbredt derfra nordover i løpet av hundre år. Enda for 60—70 år siden var det en nyhet i Nord-Norge. Da fiskerne i Lofoten fikk juletre på bedehuset, ble de så glade at de holdt på å gå omkring det og synge til ut i mars måned.

Julens historie er en saga om seier for kristen glede og fred.

Ivar Welle.

Julaften 1959

No koma Guds englar med helsing i sky,
Guds fred og velsigning dei bjoda.
No stig ifrå jordi ein helgason ny,
som skal gjennom himmelen ljoda:
Guds fred og vel møtt,
du barn som er født!
Vår fredsfyrste høgt vere lova!

Til frelsa den fyrste er kåra og krynd og komen til løysing og lukka for menneskeborn som er fødde i synd og alt uti vogga må sukka.
Guds fred med dei små som honom fekk sjå!
Vår fredsfyrste høgt vere lova!

No ljodar ein lovsong frå alle Guds born på alle folks tungor dei kvoda!
So vide som klokkane tima frå tårn stig tonar av hugnad og gleda.
Alt kling som i kor:
Guds fred yver jord!
Vår fredsfyrste høgt vere lova!

E. Blix.

MENIGHETSBLAD

For Orkdal prestegjeld.

Utgitt av Orkland sokneråd.

Utk. hver måned unnatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdsboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4.- pr. år.

Redaktør: Res. kap. Leergaard.

Kasserer: lærer Nils Ofstad.

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Fru Ingeborg Krogstad Jakobsen.

For Orkland:

lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:

SVORKMO PRENTEVERK.

Ordet blev kjød.

Hans Nielsen Hauge
om julebudskapet.

Som Paulus sier: Stor er den Guds fryktens hemmelighet at Gud er blitt åpenbart i kjød, rettferdiggjort i ånd, sett av engler, forkynt blant folkeslag, trodd i verden, opp tatt i herlighet. Det er en hemmelighet fordi det ikke kan gripes av fornuften eller verdens største visdom og begavelse. Det naturlige menneske fatter ikke det som hører Guds ånd til, det er dem en dårskap. Man må som Nikodemus fødes på nytt for å fatte Guds rike. Men da er det liv og lys i dette ord: Ordet ble kjød og tok bolig blant oss.

Hans utvortes fødsel som evangeliet forteller om, skjedde i fattigdom og ringhet. Det fantes ikke rom for livets fyrste som var Gud og mann, — som eide himmel og jord. Han måtte ta inn i en stall. Johannes forløperen som han sendte foran seg, kunne vel ha beredt ham et sted i herlighet, men Johan-

nes var sely ringe og gikk blant de fattige i ørkenen, uverdig til å løse Jesu skørem. Jesus gjorde seg enda ringere, som et eksempel for alle til å forakte verdens herlighet og ikke trakte etter det høye, men holde seg til det lave.

La oss strebe etter den nye fødsel som skjer i ånd og sannhet, så vil vår Frelser kunne bo i vårt hjerte som i en krybbe, finne et herberge, forat det som før har vært et sted for onde ånder, nå kan renses ved Jesu guddommelige kraft for fienden, og de onde lyster kues. Slik vil vi ved den hellige ånd kunne bli Jesu hellige «moder», så han sammen med Faderen gjennom tro på Ordet tar bolig i oss og vi holder hans ord og forblir i hans kjærlighet. Slik har han som hadde guddommelig herlighet, villet forringe seg selv for å herliggjøre oss.

Ny menighetssøster i Orkanger.

Hun begynte arbeidet sitt her i midten av november. Hun er fra Namdalen, og har sin samarittdanning fra Namdalens sykehus. Der har hun også arbeidet en del siden på kirurgisk avdeling. Yrket som menighetssøster er heller ikke ukjent for henne fra før. Hun har vikariert i Tangen før hun kom hit.

Når dette skrives, er hun kommet godt i gang med arbeidet. Vi ønsker Nelly Anfinnes en åpen og rik inngang hos våre syke og gamle og ellers alle hun kommer i kontakt med. Nåde og fred.

O-n.

Årets populæreste gudstjeneste.

Den første barnegudstjeneste julaften ble holdt i Christiania 1875.

Barnegudstjenesten julaften eller familiegudstjenesten som den nå helst heter, er uten tvil den mest populære gudstjeneste i hele året. Neppe en eneste sitteplass er ledige i noen kirke hvor det i det hele tatt er gudstjeneste den kvelden.

Merkelig nok har denne gudstjenesten ingen lang tradisjon. Den første barnegudstjenesten i vårt land ble holdt julaften 1875 i Vår Frelser kirke (domkirken) i Christiania. Det var den framtrepende søndagsskolemannen sokneprest H. E. Hansen som holdt denne gudstjenesten, og motivet til den var at man gjerne ville ha en mer direkte tilknytning mellom kirken og søndagsskolen.

Det ble en betagende opplevelse. Til denne gudstjenesten hadde søndagsskolebarna innøvd julesangen «Jeg synger julekvad». Denne julesangen var ny den gang og lite sunget. Nå ble den sunget av en sprengfull kirke med nærmere 3.000 barn, forteller Hansen. Daværende stiftsprost Tandberg husker jeg kom sterkt grepet inn i sakristiet og skjulte ansiktet i hendene av bevegelse: «Slik sang har jeg aldri hørt». Også gamle Lindemann som spilte orgel var sterkt grepet av å høre sin egen melodi sunget av denne barneskaren.

Sokneprest Hansen fortsatte med disse barnegudstjenester så lenge han virket i hovedstaden.

I dag er som sagt juleaftengudstjenesten blitt den populæreste gudstjeneste i hele kirkeåret, men er i vår tid i høyere grad blitt en familiegudstjeneste med like stor oppslutning av de voksne.

Ved den første barnegudstjenesten hadde relativt få voksne fått adgang. Gudstjenesten skulle være for barn først og fremst.

Kirkebuss i Orkland

Orkland kommunestyre stilte i sommer midler til rådighet for soknerådet til igangsettelse av kirkebuss til Moe kirke. Ved overenskomst mellom soknerådet og A/S Trondheim—Orkladal Billag er en blitt enige om følgende kirkebusser:

1. Fra Hoston (kjøpmann Staveli) kl. 10,30
Til Moe kirke ca. « 10,55
Fra Moe kirke — etter gudstjenesten — til Hoston « 12,30
2. Fra Vormstad kl. 10,10 — om Monset—Svorkmo
Til Moe kirke ca. kl. 10,55
Fra Moe kirke — etter gudstjenesten ca. kl. 12,30 til Monset—Svorkmo.

Det kjøres som regel annenhver gudstjeneste fra Hoston og annenhver gudstjeneste over Monsetjåren. De kirkebesøkende som benytter bussen betaler kr. 1,00 pr. person for kirketuren, uansett hvorfra reisen skjer. Billetten løses hos sjåføren pr. tur til kirken.

For kjøringen fra Hoston anvendes en vogn som medtar 14 personer

For kjøringen fra Vormstad anvendes en 17-seters buss.

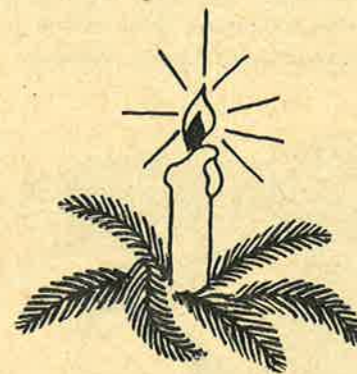
Kan Mary gå for begge?

Blant Spurgeons nesten uuttømmelige anekdoter er den om en mann som sjelden hadde tid til å delta i de troendes bønnemøter, og som pleide å si til sin hustru: «Hør Mary, gå til møtet og be for oss begge, du».

En natt drømte han at han og hans hustru kom til himmelens port og at den som holdt vakt der sa: «Hør, Mary, du kan gå inn for begge». Mannen våknet oppskaket og forskrekket og tenkte at det nok var tid for ham til å be for egen regning og å søke oppbyggelse for sin egen sjel.

flokken Guds rike signing over veggstykket videre.

O-n.

Konfirmantjubiläum i Orkanger.

Til hygge, fest og gamle minner var årets 50-årskonfirmanter samlet i Orkanger gjestgiveri 10. oktober.

Fra nært og fjernt hadde de tropet opp, og bidro — hver på sitt vis, til samværet. Men fru Borghild Antonsen var den sjølsagte lederen, og den som kjenner henne vet hun kunne det. Hun hadde også hatt en god slump forarbeid. Uten det hadkvelde neppe blitt det den ble.

Det skjer mye på 50 år. Mange av «konfirmantene» hadde flyttet langt bort fra farshuset som engang sto på Øra, og sjølsagt hadde noen — som så mange dengang — reist til U.S.A. Fru Antonsen hadde skrevet til dem, og fått svar. Disse brevene var et morsomt innslag i programmet, og very interesting for oss heimføinger. Hyggelig var det også å se hvordan jubileet var blitt knyttet til konfirmantenes gamle kirke. Søndag møtte nemlig «50-åringene» opp til gudstjenesten. Nær kirkeveggen kviler gamle lærer Sølberg. De gamle elevene hans hadde husket graven med blomster til denne dagen. Sikkert hadde de samtidig vendt et blad i den store boka som er reservert minnene. «Tidlig skal gjemmes, aldri forglemmes seden som tidlig så's».

Etter gudstjenesten møttes gamle og nye inntrykk i det nye kapellet. Å se det var interessant for utflytterne. Så ønsker vi fra kirketrappa

Kirkens dynamitt

Av Johannes Smemo.

Rent praktisk er det gjennom prekenens levende røst Gud virker de store og rette ting i sin kirke. En bok kan ha veldig innflytelse på hele generasjoners religiøse tenkemåte, og den kan også virke bestemmende på mange enkeltmenneskers liv. Men egentlig vekkelse i den forstand som kirken kjenner dem fra pinsedag til Moody, vekkelse som snur masser av skjebner og skaper menigheter av troende, slik vekkelse kommer bare ved preken. Bare om den gjelder det fullt ut at den har lynets kraft til å slå ned og «bryte og rive og sprute stener omkring seg», som Luther sier. Det ligger utenfor all diskusjon at prekenen slik er kirkens dynamitt.

Selvfølgelig kunne man her komme med alle mulige psykologiske forklaringer og peke på hvordan det er den sterke personlighet, massesuggesjon osv. som gjør seg gjeldende. Men helt til ende kommer man aldri med slike henvisninger. Selv rent psykologisk betyr preken — virkningene og særlig de store vekkelsene som prekenen framkaller, en uløst gåte som er helt uten tilsvarende paralleller i slektens liv ellers.

Den egentlige forklaring ligger i det guddommelige faktum at når en rett kristelig preken høres rett, da skjer korrelatet til det Gud gjorde da Han talte sitt åpenbaringsord: da sluttet ledningen, da slår himmelens lyn ned, da overføres ved Ånden det som Gud sa og gjorde ved Sønnen.

Det holder

Hun ligger på tuberkuloseavdelingen. Salen er altfor stor og har altfor mange senger. Dagen før jeg kom for å besøke henne, var hun operert for sjuende gang. «Det var for siste gang», forsikret en liten sykepleierske som fulgte meg bort til sengen. «Nå vil alt bli bra». Men jeg visste at det hadde de sagt etter hver av de sju operasjonene.

Hun lå på magen og hadde store smerter. Tuberkulose i ryggen er ikke noe uvanlig i dette landet. Men hennes tilfelle er særlig hardt. Hun smilte og prøvde å reise på hodet. «Takk fordi du kommer», hvisket hun neppe hørlig.

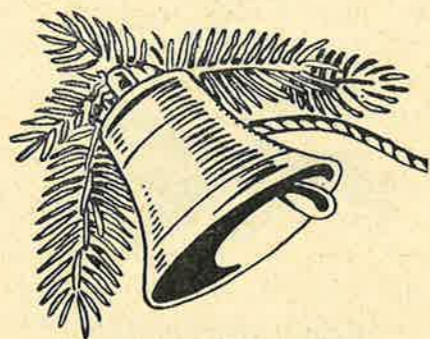
Det ligger bibel og salmebok på nattbordet hennes. Det er det eneste nattbordet i hele den store salen, som det ligger slike bøker på. Hun forsøkte å folde hendene til bønn. Men bønne fikk ingen ord, for smertene tok henne. Likevel lyste ansiktet av fredfull glede, og sammen med de foldede hendene så det mer enn ord. Det holder.

Det holder det som den unge kvinnen har gitt seg ut på. Hun ble døpt sammen med sin mann og lille sønn på misjonsstasjonen her for seks år siden. Kort etter ble hun syk. Nå har hun ligget på sykehuset i 17 måneder. I mange mørke og smertefulle stunder skulle vel troen helt kunne svikte for en ung kristen. Men det har holdt. For Jesus har ikke sviktet. Gjennom Ordet sitt har han holdt henne fast, som med en sterk og sikker hånd. De snakket høyrøstet på salen da jeg gikk ut. Det bråket fra radioen som sto på. Men over det alt sammen, hørte jeg en stille stemme som sa: «Det holder — fordi jeg slipper ikke».

Mary Salomonsen.

(Mary Salomonsen er fra Kr.-sand og gift med misjonsprest Leif Salomonsen. Sammen arbeidet de i Sør-China fra 1948 til China ble lukket for misjo-

nære. Fra 1951 fikk de sitt virke i Japan, hvor de nå har ansvaret for Osaka stasjon).

Uhelbredelig religiøs

Diverse erfaringer jeg har gjort i de siste måneder, har gjort levende for meg de kjente ordene av en betydlig mann: «Mennesket er uhelbredelig religiøs».

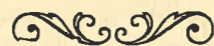
Det har vært gjort utallige forsøk på å utrydde religionen, særlig kristendommen, men det har alltid slått feil.

Noen har prøvd med voldsmakt og forfølgelse, slik som Romerstaten men det gikk ikke. Det var som det religiøse liv tross alt ble sterkere — og til slutt seiret.

Noen har forsøkt med hån, ubehageligheter, latterliggjørelse — det har ikke hjulpet.

Andre tror at mer opplysning og bedre kår for alle vil få religionen til å svinne bort. De har tatt feil og vil komme til å ta feil. For «mennesket er uhelbredelig religiøs».

(Berggrav).

GRUBLE ELLER LEVE

Menneskene er skapt til å hjelpe hverandre. Bare i vilje til fellesskap fungerer menneskelivet etter sin bestemmelse. Man kan ikke gruble seg til et meningsfylt liv — man kan bare leve seg inn i det.

Manfred Bjørkquist.

Når Bibelens profetier blir dagsaktuelle.

«Hvem har hørt slikt? Hvem har sett sådanne ting? Kommer et land til verden på en dag, eller fødes et folk på en gang?» Es. 66,8.

«Se jeg samler dem fra landet i nord og samler dem fra jordens ytterste ende. Blant dem er det både halte og blinde, både fruktsommelige og fødende, som en stor skare skal de komme hit tilbake». «Han skal adsprede Israel, skal samle det og vokte det, som en hyrde vokter sin hjord». Jer. 31, 8-10.

«Jeg skal samle eder fra folkene og sanke eder fra de land som I er spredt i, og jeg vil gi eder Israels land». Esek. 11,17.

Disse Guds løfter til Israel fant ikke sin oppfyllelse da jødefolket vendte hjem fra det babyloniske fangenskap. Den gang ble Israel ikke samlet fra folkene i flertall, heller ikke fra jordens ytterste ende. Perserkongen tillot jødene å dra til Jerusalem og gjenreise templet, men han ga dem ikke land og frihet. Den gang ble Israel heller ikke født på en dag. Disse løfter har Gud oppfylt i vår tid. Jødene er blitt samlet fra folkene som de var spredt blant. Fra jordens ytterste ende er de kommet, halte og blinde, fruktsommelige og fødende. De har fått sitt land — ved en FN-beslutning — ikke tatt det! Og det nye Israel ble faktisk til på en dag, etter Guds løfter.

Er det ikke underlig å leve i en tid da Guds ord oppfylles for våre øyne? Bokstavelig! —

Juletrefest

i Svorkmo misjonshus 4. juledag kl. 19.

Svorkmo I.M. og I.U.F.

PLAN

for virksomheten i Orkladal samskipnad av Misj.sambandet

1. termin 1960.

6. dag jul: Fest i Moe Misjonshus sammen med Indremisjonen.

4. jan: Røddfest i Moe Misj.hus.
12/1 til 17/1: Ungdomsuke. Orkdal Røddelag, Fannrem.

19/1 til 24/1: Ungdomsuke Løkken Røddelag.

26/1 til 31/1: Virksomhet i Krogstad-øra lag og muligens fortsette uken etter.

2/2 til 7/2: Lederkurs på Fannrem for barne- og yngresledere v/ Arne Graff.

2/2 til 7/2: Etter innbydelse fra Indremisj. FELLESMØTER i Svorkmo Misjonshus v/ Finn Hofstad og Ole Ljøkjel. Mulig fortsettelse av virksomheten i den utstrekning forholdene tilsier.

9/2 til 14/2: Virksomhet i «Fjellbjørka» f., Meldal.

16/2 til 27/2: Virksomhet i Hauge-nes f., Ustjåren, Sølberg og Gangås.

28/2 (Fastelavenssøndag): ÅRSMØTE i Råbygda.

1/3 til 6/3: Virksomhet i Lomundal lag.

8/3 til 13/3: Ungdomsuke «Unges Misjonslag», Råbygda.

15/3 til 20/3: Virksomhet, Løkken f.
22/3 til 27/3: Ungdomsuke, Svorkmo Røddelag i Moe Misjonshus.

29/3 til 3/4: Virksomhet Monset f.

SLEKTERS GANG

Døpte i septbr., oktbr. og novbr.

Orkland.

20-9: Anne Regine Selbekk
27-9: Jomar Asbøll
25-10: Unn Merethe Wæge (Oslo)
8-11: Runar Walås; Anne Helene Sandstad
15-11: Toralf Larsson
22-11: Jon Roald Sandvik; Marlaug Høston
29-11: Magne Høston

Orkdal.

6-9: Karen Søfting; Heidi Hestnæs
27-9: Gunn Eva Løftamo
11-10: Bjørg Anne Dørdal
19-10: Eva Stenvik
25-10: Jomar Gangås; Kristin Engen; Tove Sletvold; Berit Johanne Vinterdal
8-11: Øyvind Ophaug; Oddbjørn Almlie; Inge Asbjørn Hauge; Stig Garberg Johnsen
15-11: Sissel Buan
22-11: Ivar Liøkel; Rønnaug Gudfrid Eldevik
27-6: Audun Bjørnbet.

Orkanger.

6-9: Tom Erik Grønningsæther; Elisabeth Berg
13-9: Terje Skinstad; Stein Olav Lund
20-9: Gro Kormeset
4-10: Pål Ivar Blåsmo
11-10: Asgeir Rønning; Anne Grethe Knudsen
8-11: Helen Johanne Fossum.

Orkland.

Vigde i septbr., oktbr. og novbr.
21-11: Ottar Svegård og Inger Johanne Monseth, begge Orkland

Orkdal.

5-9: Audun Engen, Orkdal og Rannveig Sigrun Lingaas, Nordfj.eid.
12-9: Arne Kolbjørn Aunemo og Målfrid Anbjørg Sørli
Olav Jon Lysevoll og Aslaug Kurås
Erling Jostein Buan og Margit Mjønasaune
Nidvar Asbjørnslett og Johanne Aasmul
19-9: Ottar Berg og Magnhild Eklid
Ivar Wilhelm Brækkan og Anni Jorunn Røhmesmo
10-10: Halvard Morken og Ingrid Margrethe Krognen

17-10: Oddbjørn Sundli og Inger Laila Sandvik

7-11: Sturla Holden og Astrid Oline Skjerve

14-11: Kåre Jostein Frengstad og Ase Høyven

21-11: Reidar Kjøsnes og Gerd Jorunn Almlie

28-11: Brage Edvin Stølhaug og Lise Svendgård
Ole Arvid Svorkmo og Berit Engen

Orkanger:

8-8: Arthur Valen, Jøssund og Marit Høgseth, Orkanger
Aage Eugen Skinstad og Ingrid Hedvig Linnea Lundqvist, Begge Stockholm
12-9: Simen Georg Lund, Orkanger og Dagrun Bye, Melhus
Helge Sletvold og Ragnhild Johnsen, begge Oslo
17-10: Olav Vassli og Ingrid Johanne Vikhammer, begge Malvik
28-11: Arne Margido Ebbesen, Orkanger og Liv Sørnes, Orkdal
Kåre Andreas Ebbesen, Orkanger og Marit Syvertsen, Drammen.

Døde i septbr., oktbr. og novbr.

Orkland.

2-9: Johanna Lillery, 72 år
8-9: Edvard Pedersen Lium, 88 år
20-9: Arnt Olsen Tronvold, 80 år
31-10: Dorthea Kristine Berg, 54 år

Orkdal.

6-9: Eli Dørdal, 84 år
8-9: John Bakkli, 75 år
14-9: Anna Dørdal, 72 år
16-9: Reidun Emmy Sommervold, 20 år
11-10: Anders Jacobsen, 85 år
30-10: Marie Kvåle, 43 år
7-11: Andreas Hepsø, 63 år
9-11: Anton Jensen Ustad Svee, 96 år
13-11: Johanna Størseth, 62 år
27-11: Ragnvald Fossum, 39 år

Orkanger.

18-8: Arvid Wormdahl, 29 år
20-9: Johan Brandli, 84 år
22-9: Sigrid Johanne Næss, 72 år
23-9: Elenus Snildal, 76 år
26-27-9: Harald Henrik Kvislabakken, 16 år
6-10: Mathias Bach, 68 år (hjemme-hørende i Kyrkjebø)
13-10: Erik Marius Tande, 78 år.

PREIKELISTEN

Julekveld - 24. desbr.

Orkdal kirke kl. 15: Hatlebrekke.
Barnegudsteneste.

Orkanger kirke kl. 14: Olsen.
Barnegudsteneste.

1. juledag - 25. desbr.

Orkdal kirke kl. 11: Høgtidsmesse.
Hatlebrekke. Oftr. til N.M.S.

Orkland kirke kl. 11: Høgtidsmesse.
Leergaard. Oftr. til N.M.S.
Kirkebuss fra Hoston og Monset.

Orkanger kirke kl. 11: Høgtidsmesse.
Olsen. Oftr. til N.M.S.

2. juledag - 26. desbr.

Orkdal kirke kl. 11: Høgtidsmesse.
Leergaard. Oftr. til Menh.arbeidet

Orkland kirke kl. 11: Høgtidsmesse.
Olsen. Oftr. til Israelsmisj. Kirkebuss
fra Hoston og Monset.

Orkanger kirke kl. 11: Høgtidsmesse.
Hatlebrekke.

S. e. jul - 27. desbr.

Orkdal Aldersheim kl. 11: Gudsteneste.
Olsen.

Hoston Forsaml.hus kl. 11. Hatle-
brekke.

Orkanger Aldersh. kl. 11: Leergaard.

Nyårsdag - 1. januar 1960.

Orkdal kirke kl. 11: Olsen. Nattv.
Oftr. til Sjømannsmisjonen.

Orkland kirke kl. 11: Hatlebrekke.
Nattverd. Oftr. til Menigh.arbeidet
Kirkebuss fra Hoston og Monset.

Orkanger kirke kl. 11: Leergaard.
Nattverd.

GODT UTVALG av

SØLVVARE

til

BARNEDÅP

BRYLLUP

KONFIRMASJON

JOHN RØHME

GULLSMED - ORKANGER

Hoff's Begravelsesbyrå

Kister og svøv.

Begravelsesbil.

Gravmonumenter.

Telefon: Orkanger 66.

Gravmonumenter

i alle prisklasser og modeller i før-
steklasses utførelse kan bestilles hos
meg.

Monumentene leveres fraktfritt
og fritt oppsatt.

BERNT GROVEN

Svorkmo.

HELLIG TING

*Et juledikt av nylig avdøde
Herman Wildenvey.*

Malmklokke ring!

Tusen er gangene, som disse tonene
ut over jorden for barne-miljonene
sattes i sving.

Send dem fornyende ut til den lyende
verden omkring.

Ring over bygden og ring over byene
hellige ting.

Malmklokke, kall!

Stjerne blant stjernene,

vis oss fra fjernene

vis oss tross tvilen i menneskehjernene
dit hvor vi skal.

Meld for småguttene og for småpikene
hovmotets fall,

just når de synger
om Riket blant rikene
skapt i en stall.

GAVER til BLADET

ORKLAND.

Ved Oddlaug Høston: Erling Høs-
ton 5.

Ved John Fagerli: Marit og Mari-
anne Smedhaug 10.

Ved Marit Berbu: Lars H. Skjøl-
berg 5. Ola Bergem 5.

Ved Leergaard: John Lium. Ola
Ofstad. John Valstadmel. John Høs-
ton. Olav Tronvoll. Klara Skistad.
Lars Midtlyng. Alle bet. kr. 10.

ORKDAL.

Ved Per Asphjell: Marie Skivevold 5.

Ved I. K. Jakobsen: Arnt E. Kvåle 5.
Lars Blåsno 5. Hanna Ødegård 5.
Søster Aagot 5. Erling Kvåle 5. Sver-
re Fossum 5. Kristine Hansen 5. A.
Stenersen 10. R. Kråkenes 10. Sofie
Kristoffersen 10. Ole Fossbakk 5. H.
S. 5. Ole P. Ustad 5. Martha Leland 5.
John Advending 5. Maren Haukli 5.
Arnt Søvasli 5. Sivert Ljøkjel, Kvå-
le 5. L. Rædergård 5. John Sommer-
vold 5. Odin Vasli 5. Lava Sundli 5.
Klara Berbu 5. Karl Gjøsås 5. Gunda
og Johan Røhmesmo 15. K. Rygh 10.
Olina Staven 10. Ivar Andøl, Gjølme
10. Bergljot Evjen 10. Kjellrund og
Reidar Kjønsvik 10. Lars Eggan 10.
Jørgen Digerås 10. Karen-Anna Sør-
li 10.

ORKANGER.

Ved Nik. Konstad: Ole Blomli 5.
Arnt Skjenald 5. Johanna Finstad 5.
Astrid og Arne Moe 5. Berit Røhmes-
mo 5. N. K. 5.

Ved Olav Olsen: Anna Rostad 5.

Ved Leergaard: Lise Refsnæs 5. Jo-
han Hagen 10. Sigvart Jensen 10.
Frøidis og Olav Mælen 10. Ildri Sol-
bu 5. Jan Rostad 5. Marie Ustad 5.

UTENBYGDS:

Ved Martin Moe: John Mogstad,
Sunnalsøra 5. Berit Sæther, Uls-
berg 5.

Ved I. K. Jakobsen: Anna Bakk-
mo, Hemne gamlehjem 5.

Hjertelig takk!

